

□ 11. november 2014 □ Kommentarer (0) <<https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2014/11/besat-uendeligheden#kommentarer>>

Fire sangere ligger ned på scenen, der er fyldt med små tårne af bogstakke. De bærer abemaske og er klædt i hvid kittel, gult slips og gummihandsker, som dasker ved håndledene. Er abemenneskene fire individer eller en og samme person ganget op for at variere klangligt? Den lidt kryptiske opera tager afsæt i Jorge Luis Borges' novelle *Biblioteket i Babel* (1941), og abemetaforen hentyder til matematikeren Émile Borels 'sætning om uendeligt mange aber', der taster på skrivemaskiner og teoretisk set før eller siden nedskriver Shakespeares samlede værker.

Lige fra det instrumentale forspil hører vi, at det her ikke er en traditionel opera. På deres akustiske instrumenter spiller de ni musikere lavmælte støjlyde i rytmiske mønstre, som efterhånden udvikler sig til egentlige toner. Den modus hører vi igen senere i andre og mere raffinerede varianter. Et højdepunkt er, hvor slagtojsmusikeren Mathias Friis-Hansen simpelthen har en trommesolo med bøger som instrumenter: Han sidder forrest på scenen og gnider de anonyme, hvide bøger mod en overflade, skubber bogrykke mod hinanden, river i bogsider, alt sammen i et egentligt musikalsk forløb – og så i tæt 'duet' med en dobbeltgænger-'abe' projiceret op på lærred bag ham. Et forrygende indslag!

Sangerne agerer hele tiden dynamisk og afvekslende. Fra regulær operasang, til tale, støjlyde eller koreografiske bevægelser, hvor hovedfokus forskubbes til instrumentalsiden. Uforglemmeligt er også de ti teser, hvor mezzosopranen Andrea Pellegrini i gul tylskørt og gummihandsker veksler mellem at synge og stønne hundeagtigt i rytmiske fraser, understregende det absurde, mystisk-rituelle og maniske ved at være besat af at finde nøglen til at forstå selveste uendeligheden.

Den visuelle side af *Babel* er organisk integreret i forestillingen, nok også så vellykket, fordi komponisten bag musikken, islandsk-tyske Steingrímur Rohloff, har været medskabende i videoprojektionerne, som på lærredet kommenterer eller supplerer sangernes ord eller aktion, for eksempel i form af labyrintiske hexagoner, svimlende vindeltrapper, bogstakke eller abstrakt snefald.

Handlingen i *Babel* er ikke nem at følge med i. Dels da det ofte er svært at høre, hvad sangerne siger eller synger, hvilket ikke er usædvanligt i opera, men der er ingen overtekster til at hjælpe forståelsen. Steingrímur Rohloff og librettist Morten Søndergaard skulle måske have tyndet ud i ordene. Historien er også småfilosofisk og slynger om sig med lingo, der måske ikke er så velegnet i operasammenhæng, hvor tingene skal være enkelt og klart.

Til gengæld spiller partituret, sangerne, orkestret, instruktionen, video, surroundlyd, valget af Teatermuseet på Christiansborg som spillested utrolig godt sammen, så jeg har lyst til at opleve alle 75 minutter nok en gang.

'Babel'. Idé/koncept, musik og interaktive musikvideoer: Steingrímur Rohloff. Libretto: Morten Søndergaard, bearbejdet af S. Rohloff. Instruktion/koncept: Eva-Maria Melbye. Videodesign og scenografi: Obscura. Kostumer og rekvisitter: Marcus Olson. Dirigent: Casper Schreiber. Sangere: Andrea Pellegrini, Jens Søndergaard, Lisa Tjalve, Lina Johnson. Til den 15. november

Prøv Information gratis i 1 måned

KLIK HER <[HTTPS://MIT.INFORMATION.DK/KOMBI?ARTBTMTSROPN](https://mit.information.dk/kombi?artbtmtsropn)>